

f. Ex. Borgmesteren. Jeg skal endnu med Hensyn til Afstemningen kun sige, at, naar der staar et A foran de 24 første Forslag, saa betegner det, at, naar Forslag 1 vedtages, kan det betragtes som en Selvfølge, at alle de næste 23 Forslag, Nr. 24 inklusive, med det Samme ere vedtagne, hvorimod Forslagene under B, Nr. 25 og 26, ere selvstændige Forslag. Jeg skal endnu kun bemærke, at der efter Konference med vedkommende Embedsmænd i Justitsministeriet er foretaget ganske smaa Ændringer i Portofatjerne, idet man paa ingen Maade har villet, at Trykfeil eller Sligt skulde indvirke. Alle disse Ændringsforslag ere i Favn af vedkommende Embedsmænd. Hermed skal jeg anbefale de stillede Forslag.

D. Christensen: Ja, det ligger i Sagens Natur, at jeg vil tillade mig at bede det høie Thing at stemme mod det Ændringsforslag, som skulde føre med sig, at § 6 udgaar, og da jeg er ganske anderledes stillet end den ærede Ordfører, idet jeg nærer den Tro, at baade mine Udtalelser og Lovforslaget i sin Helhed er blevet forstaaet af Folkethinget, vil jeg blot tillade mig at anbefale at stemme mod Ændringsforslaget Nr. 1, og dermed skal jeg slutte.

Rasmussen: Jeg skal fatte mig kort. Det er kun et Par Punkter, jeg vil tale om. Det er Ændringsforslaget under Nr. 1, som angaar Portospørgsmaalet. Det er ikke noget nyt Spørgsmaal, som er kommet ind i Thinget iaar. Det er et Spørgsmaal, der har været her i mange Aar, det vil sige, at den høitærede Justitsminister har i flere Aar stillet Forslag om, at Portoen skulde godtgøres Embedsmændene efter Regning: men Folkethinget har stadig fastholdt, hvad der tidligere har været Tilfældet, nemlig at Folkethinget eller rettere sagt hele Rigsdagen har et Medstjøn om, hvorledes denne Udgift skal bestemmes, ligesom om alle andre Konti paa Kontorholdsvederlagsloven. Da nu dette Forslag har været fremsat i mange Aar og hidtil stadig er blevet forkastet, saa kan jeg daarligen forstaa, hvorfor den høitærede Justitsminister fastholder det saa stærkt. Jeg skal nu tillade mig at klare mine Ansværelser angaaende denne Sag, dersom den virkelig skal have nogen Betydning. Jeg har forøvrigt udtalt mig udførlig om dette Spørgsmaal mange Gange i tidligere Aar. Det staar for mig saaledes, at ved at opgives denne Kontrol med denne Udgift, saavel som med de andre Udgifter, der udredes ved Kontorhold, opgives vi tillige al den Indfyldelse, som Rigsdagen har paa Spørgsmaalet om Kontorholdsvederlaget.

Det forekommer mig, at hvis man virkelig vilde opgives dette Spørgsmaal, kunde vi ligesaa godt opgives alle andre Spørgsmaal i den Retning og blot sige til vedkommende Embedsmand: Behag at skrive en Regning; Staten har kun at betale. Det tror jeg ikke, vi skulle gaa til. Jeg skal endvidere udtale, at det heller ikke kan siges, at Folkethinget, navnlig Folkethingets Udvalg, har været knebent i saa Henseende. Vi ere tidligere gaaede ud fra at tage et Gjennemsnitsbeløb af 5 Aar som Regel og som passende efter de Indberetninger, der ere komne fra Embedsmændene, men da Udvalget saa har mærket, at Portoudgiften i de senere Aar har været i Stigning, har Udvalget ikke fulgt den Regel at holde sig til et Gjennemsnit af 5 Aar, men er undertiden nøiedes med 1 eller 2 Aar i Stedet, for ikke at forurette Embedsmanden, saaledes at han ikke fik det, han kan tilkomme. Udvalget har ikke paa nogen Maade tænkt at forurette vedkommende Embedsmand, men det har ment, at vi ligesaa lidt bør give denne Post fra os, som nogen af de andre med Hensyn til Kontorholdsvederlaget. Min ærede Ven for Præstø Amt's 2den Valgkreds (D. Christensen) har idag og tidligere mange Gange tangaende denne Sag paastaet, at Kontrollen kan blive ligesaa sikker paa den Maade, han foreslaar, som paa den Maade, vi pleie at have det. Jeg kan ikke fæste Lid til, at denne Kontrol skulde være sikker; jeg veed ikke, hvori denne Kontrol skulde bestaa. Han er navnlig gaaet ud fra, at der skulde benyttes Tjenestefrimærker, og at man skulde kunne kontrollere, hvor mange Tjenestefrimærker Embedsmanden havde brugt. Man kan føre Kontrol med, hvor mange Frimærker Embedsmanden har brugt, det er rigtigt, men man kan virkelig ikke kontrollere, hvortil Embedsmanden har brugt dem, det er umuligt. Skulde saadan Kontrol kunne føres, vil det blive nødvendigt, kan jeg gjerne sige, at Postvæsenet skulde have Tilladelse til at aabne ethvert Brev, der sendes med Tjenestefrimærker, hvis man skulde være sikker med Hensyn til Kontrollen. Men hertil kommer, og det er et Punkt, jeg nu vil nævne, at det vedkommende Forslag ikke indeholder et Ord om disse Tjenestefrimærker. § 6 siger ikke Andet, end at Embedsmændene skulle have deres Porto godtgjort efter Regning; der nævnes ikke med et eneste Ord, om det skal være Tjenestefrimærker eller noget som helst Saadant. Man maa jo gaa ud fra, hvad Lovforslaget indeholder, og det gaar ud paa, at Portoen skal godtgøres efter Regning; der er ikke Mere eller Andre i § 6, og naar det er Tilfældet, forstaar jeg ikke, hvor det